

Co mi přinesla Evropská unie

Jsem studentem Vyšší odborné školy ekonomické v Táboře. Rád bych se zamyslel nad tím, co České republice přineslo členství v Evropské unii.

Podle mého názoru je největší výhodou Schengenského prostoru volný pohyb osob. K cestování do zahraničí nepotřebuji pas, stačí mi pouze občanský průkaz. Mohu uvést příklad: tímto způsobem jsem procestoval Rakousko, Německo, část Francie, část Polska a Slovensko. Při zpáteční cestě ze Slovenska jsme s kamarádem projížděli i horní částí Maďarska. Na hranicích nebyl žádný problém, ani zdržení. Jenom jsem „přejel čáru“ a byl jsem v zemi, do které jsem se chtěl podívat.

Rád cestuji po jiných zemích, protože si většinou příjemně odpočinu, zapomenu na běžné starosti, poznám jiné kraje, jiné lidi a jejich zvyklosti, zajdu si na oběd do tamějších restaurací, nakoupit do obchodů, projdu se po městě.

Nejvíce se mi líbí pozorování krajiny z auta. Zelené stromy, louky a slunce ještě víc přispívají k dobré náladě, kterou při cestování zažívám. Ve městech jsem viděl zajímavé stavby a památky. Každé město má jiný příběh, jinou historii a jinou atmosféru.

Myslím, že další velkou výhodou volného pohybu osob v rámci EU je možnost pozvání zahraničních řečníků do škol v ČR. Zažil jsem dvě taková setkání se studenty z cizích zemí na území naší školy.

Poprvé to byli řečníci z různých koutů světa (Brazílie, Řecko, Rumunsko, Srbsko, Egypt ad.), mladí lidé z univerzit svých zemí. Museli mít určitou jazykovou úroveň a vybavenost, aby se dohovořili s našimi žáky a mluvili pouze anglicky (z hlediska různých mateřských jazyků není ani jiná řeč možná). Druhá návštěva k nám dorazila z USA – byla to skupinka studentů a s nimi profesor dějepisu.

A proč mě zaujala právě tato dvě setkání? Uvědomil jsem si, jak je angličtina pro život nezbytná, protože bez její znalosti by mi nikdo nerozuměl, nemohl bych komunikovat s ostatními. Právě nutnost hovořit pouze anglicky, bez šance vypomoci si svým mateřským jazykem, mě přesvědčila, že se musím učit víc a rozšiřovat slovní zásobu. Když rozhovor vázl nebo jsem si nemohl vzpomenout na slovíčka, tak došlo k nedorozumění nebo nepochopení. Když je člověk obklopen mladými lidmi, i když z různých států, nechce zůstat mimo a pracovat si „na svém“. Chce se bavit, ptát se a dozvědět se něco nového. Není nic horšího, než když si zahraniční student chce povídat a český student bez znalosti angličtiny se dorozumívá posunky rukou nebo ještě hůř, nekomunikuje vůbec. Znalost angličtiny právě toto trapné mlčení a jazykové bariéry bourá.

EU je společenství s více členy. Ve větším celku je možnost zlepšovat budoucnost nejen evropského kontinentu, ale celé společnosti. Standardy, které EU nastavuje svým jednotlivým členům, se snaží o zlepšení životní úrovně občanů, ochrany jejich práv a bezpečnosti, vzájemné komunikace a lepší nabídky služeb. Tyto standardy a normy nepomáhají jen EU jako takové, ale jdou i za rámec EU. Zaujalo mě například, že EU má fondy pro rozvojové země světa a pomáhá jim zlepšit jejich situaci.

Běžný člověk jednotlivé malé kroky ke zlepšení nevidí, ale později ve srovnání let minulých s dneškem pozná, že se časy změnily. Je to podobné, jako ve starých filmech, kde jezdí automobily té doby nebo sledujeme film v autentické domácnosti 40. – 60. let. Je zde vidět, jak tehdy lidé žily a jak žijí dnes, že se vše mění, technicky vyvíjí a zdokonaluje. Tento pohled je tak markantní, že jej nelze přehlédnout.

EU se snaží o zlepšení životních podmínek pro lidi. Rozvíjí mnoho aktivit – od ekologie životního prostředí až po lidská práva. Je to nelehký úkol a hodně práce. Když lidé z celé Evropy budou usilovně pracovat (podmínkou je srozumění a souhlas s evropskou myšlenkou), jistě se jim to dříve či později podaří. Jedno je ale jisté, nebude to přes noc.

Dominik Novák
Obchodní akademie a vyšší odborná škola Tábor